

Доручення

Білл Буркет

Я сьогодні бачу, що у нас є ціле покоління п'ятидесятників, у котрих немає ні найменшого бажання жити святим життям. Все, чого вони хочуть, – це те, що «Бог приготував для них». Ось все те, чого вони бажають: уникнути пекла, приймати благословіння, ходити до церкви і влаштовувати вечірки. Вони не хочуть іти в цей світ і жити Біблійно святим життям. Жити свято – ось мета задля якої ми каємося і отримуємо спасіння. І якщо ви «покаялися» з іншою метою, вам потрібно повернутися і покаятися по-справжньому. Покаятися з єдиною ціллю – жити свято, як і закликає нас Господь. Оце і є проблема сьогоднішнього п'ятидесятницького руху. Вони відкинули саме головне всієї доктрини спасіння – тобто освячення. Сучасні «модерн-п'ятидесятники» навіть не знають, що це таке. Вони не можуть пояснити по Біблії, що таке освячення. А найгірше те, що в них немає ніякого досвіду, як жити життям освячення.

Кілька місяців тому я розмовляв у Нью-Йорку з одним чоловіком. Він трудиться в служінні «Виноградник». І він мені жалівся, кажучи: «Та ви ж старовіри... Бог хоче, щоб у нас були чудеса! І ми, сучасні п'ятидесятники, повинні вичислити, як ті чудеса робити. І коли ми почнемо їх робити та

вернемо їх назад у церкву, тоді у нас буде пробудження...»

Брати і сестри! Ми покликані Богом жити свято. І чуда – це тільки одна частинка життя освячення. І чим більше буде у нас Божого страху, тим більше чудес ми побачимо. Я йому відповів: «Брате Ренді, я бачив чуда. Я струсив з руки двох скорпіонів у себе дома. За одну ніч Бог забрав наріст з мого ока. Я молився і волав. Бог відповів! Бог забрав пухлину з перенісся. Лікар сказав мені тоді, що за всю історію медицини він ніколи не чув і не читав, щоб зникла така пухлина». Я йому свідкував про чуда, які були в моєму житті. Я усім своїм серцем вірю, що **справжні** чуда та ознаки будуть відбуватися у **справжніх** віруючих (вид. ред. «ЄГ»). А те, що відбувається у фальшивих християн – це фальшиві, не справжні чуда. Так, іноді Бог виходить назустріч і допомагає їм. Але нам потрібно розрізнити це. Потрібно пильнувати.

Ми віримо в святість. Довгі роки я проповідую про страх Божий і святість і дякую за це Богу. І це вчення має ґрунтуватися на Біблії, а не на наших законах і правилах, які ввели ми в церкві. Не слід проповідувати з кафедри і те, що ми собі додумали, чого нема в Слові. Коли ми торкаємось поняття

«святість», ми торкаємося самої природи нашого Бога, Його єства. Ось де святість перебуває, і де вона починається. Єдине джерело святості – це Бог. Це єдине місце, де можна її отримати. Бог – джерело моральної досконалості. Я думаю, що сьогодні є два великих доручення, які нам дає Господь. Перше – місіонерство, друге – проповідь святості. Один брат сьогодні вранці в коридорі сказав: «Я не дам і двох копійок за місіонера, котрий не покликаний проповідувати». А я не дам і двох копійок за місіонера, котрий не проповідує святості. Вважаю, що якщо місіонер не може проповідувати і навчати основам Євангелія і святості, то він не повинен їхати на місію. І якщо вам нічого сказати людям, то краще залишайтеся вдома...

Здається, це було в Угорщині. Я проповідував в одній з церков і зустрів місіонерів харизматичного руху. Вони підійшли до мене з надзвичайною новою: «О, Бог нас прислав сюди до цих людей сказати їм, що Він їх любить». Оце глибина! Це ошелешило мене. Хто не зміг би виконати таку місію? Місцеві служителі давно вчать свою паству, що їх Бог любить.

Був я в іншому місці, уже в Бразилії, в місті Б. з мільйонним населенням. До мене підходить жінка-місіонер з Біблією в руках. Я глянув на неї і бачу, що це зовсім світська людина. Абсолютно світська американка, яка належить до дуже відомої п'ятидесятницької деномінації. Я приїхав у це місто, де знаходиться церква, у якій 2 тисячі членів. Плюс 60 домів молитви, побудованих в околицях цієї великої церкви, які виростили від неї, як помісні

дочірні церкви. І ця місіонерка сказала мені: «О, як жахливо, що в такому великому місті з мільйонним населенням лиш ми місіонери!» (Вона мала на увазі себе з чоловіком). Я знову окинув її зором і сказав: «Сестро, їм тут не потрібні місіонери», а в думці додав: «Такі, як ти». Так, там не потрібні місіонери. Там у них уже є сильна Євангельська церква, в цілому 7 тисяч п'ятидесятників, яких Бог уже хрестив Духом Святим. Вони самі свідкують, не вмовкають, роздають літературу. Вони не сядуть в автобус чи електричку без літератури! Деякі дістаються до церкви автобусом годину чи півтори. І коли віруючий у Бразилії виходить з цього автобуса, він уже засвідчив двом-трьом душам і теж веде їх у зібрання! Ось чому нині в Бразилії 11 мільйонів п'ятидесятників. Більше, ніж де б то не було. І ось ця місіонерка з Америки каже: «Як жаль, що в мільйонному місті тільки ми з чоловіком місіонери». В мільйонному місті уже є сильна церква. Треба створювати церкви там, де їх ще немає. Ми чомусь вважаємо, що тим людям у житті лиш треба, щоб приїхали американці. І це все, що їм потрібно! Ні! Їм не потрібні американці, їм потрібний Ісус Господь! Я був у різних містах світу і зустрічав американців, які вважали, що вони – четверта іпостась Бога. Вони були впевнені, що в цьому місті не було нічого доброго, аж поки не приїхали туди американці. Я вам скажу так: 70 або 80 відсотків американців-місіонерів, що я зустрічав у світі, навчають ересі і вводять людей у всяку оману. Вони ніколи не були покликані Богом на місіонерську працю. Їм там робити

нічого. Їм потрібно приїхати додому і десь влаштуватися на роботу. Амінь. Будь-який місіонер, який своєю зовнішністю і поведінкою розповсюджує світське, сіє ересь та розтління.

Ми тільки що приїхали з 3-місячної поїздки, подолавши майже 20 тис. км. Пересікли 16 чи 17 кордонів. В основному це колишні комуністичні країни. Я не могу порахувати, у скількох церквах ми були; проповідував Євангеліє приблизно 60 разів. Організували 2 Біблійних з'їздних зібрання і 2 з'їздних зібрання освячення. Одне у Києві, а одне у місті Бергас, Болгарія. Отримали 4 запрошення вернутися назад у наступному році з серпня по жовтень. Служителі цих країн запросили в наступному році провести ще 4 з'їздних зібрання. Там спрага проповідей про святість. Вони прагнуть такого вчення. Такі з'їзди зібрання дуже важливі в Східній Європі, тому що там створився вакуум, ще нічим не заповнений після усіх їхніх політичних реформ і об'явлених свобод у питаннях релігії. Справа в тому, що там люди вірять, що з Заходу можуть приїхати лише харизмати. В цих країнах велика потреба у здоровому вченні. І ті служителі дзвонять і просять про це вчення. Для наступної поїздки мені потрібно 15-20 служителів, які вчать здоровому вченню, вченню про страх Божий та святість. А ті спрагли люди дзвонять мені і просять: «Брате Буркет! Зробіть щонебудь! Приїжджайте, перепиніть цей потік харизматиї, який звалився на наші церкви і розбещує нашу молодь». Їм потрібне здорове Біблійне вчення...

Крім того, ми знайшли зібрання у Бразилії в містечку Квіаба, де тисячі

членів церкви. Моя донька листується з місцевою молоддю. І ось що ми з'ясували: у них є багатотисячний Дім молитви, і їхній пресвітер сказав, що коли хтось з їхньої церкви набуває телевізор, його виключають з церкви. Молоді люди не можуть навіть доторкатися одне до одного доти, поки не вступлять в шлюб. Кажучи «доторкатися», я маю на увазі – покласти руку на плече дівчині чи на спинку її стільця. Хочу принагідно сказати ось що: коли ви, молоді люди, прийшли в Дім Божий, ви прийшли в Присутність Бога, і тут не може бути ніяких загравань з дівчиною. І не смійте сісти з нею на останню лавку, і обнімати її, чи пригортатися до її тіла. Не смійте це робити в зібранні віруючих, тому що це приносить нечистий, тілесний, похітливий дух у святотилице. Він не для Дому Божого. І ніколи не смій залицятися чи обходжувати дівчину в Домі Божому. Друже, йди в зібрання, можеш її там побачити, але тримайся пристойної дистанції від неї. Коли ти в Домі Божому, поведься як належить: скромно, пристойно. Оце і є частково прояв святого життя, що означає повністю контролювати бажання своєї плоті.

Зараз ми знову збираємося у Бразилію. Там збирають велике з'їздне молодіжне зібрання. Їхній пастор Састані просить, щоб ми лишилися ще на тиждень проповідувати ще на одному з'їздному для служителів. Знаєте, чому я радію? Бо зможу бачити їх і проповідувати там. Тому що в мене є що сказати кожному молодіжному служителю в центральній Бразилії. Очікується 2000 цих служителів. На кожному служінні, в кожній своїй проповіді

я говоритиму про чистоту і святість. Я буду говорити про це як про складову спасіння. А я люблю проповідувати про спасіння. Є різниця між святістю Бога і святістю людини. Люди часто вживають це слово, але змішують ці два поняття. Святість Бога – це Його Єство. Це моральна довершеність. Ми кажемо так: «Ми хочемо жити свято, прагнем цього і стараємося це виконувати». Ось вам різниця між прагненням жити свято і фактом, що Бог є Святий Бог. В характері Бога немає нічого, що потрібно було б виправляти, очищати і освячувати. А в характері людини є багато такого, що потрібно очистити, освятити... Наприклад, я зараз проповідую у вашій церкві, і ваша церква має хорошу репутацію і пошану. У серці вашого пастора здорове вчення і ніби модель того, що повинно бути у вашому зібранні. На ґрунті Слова, звичайно. Це означає, що ми прочитали здорову науку, побачили необхідність так жити і маємо від Бога прагнення жити так, як учить Слово. І ще це означає, що за багато років такої практики ваша церква досягла успіху і має добрі плоди в здоровому вченні та богобійному житті (чи освяченні). Сьогодні я звернуся до Слова Божого і поясню, як Ісус проявив святість у Своему житті. Отже: 1) святість Бога – це моральна досконалість; 2) святість людини – це прагнення бути святим, як на Своему прикладі показує Ісус. П'ять разів у Старому і Новому Завітах Бог велить людині бути святою і непорочною. П'ять разів! «Я Бог Всемогутній; ходи переді Мною і будь непорочним» (1М 17:1)... Учть своїх дітей 10-ти заповідям. Щоб вони

їх знали підряд і в будь-якому порядку. Сьогодні в Америці родичі з гордістю зодягають своїх дітей в клітчасту учнівську форму, щоб уся вулиця бачила, що «мої діти ходять не куди-небудь, а в платну християнську школу». Але коли я запитав у великому залі учнів і вчителів такої школи, чи знають вони десять заповідей, тільки одна маленька дівчинка змогла назвати їх в будь-якому порядку. Християнська школа! Переді мною сиділи всі класи, вчителі та директор. І лише одна душа змогла відповісти на моє запитання!

Коли я був маленьким, я ріс у невірній сім'ї, мої батьки не служили Богу, але вони навчили мене «Золотому Правилу» і 10-ти заповідям. У ті роки (а це було в 30-40-х) кожна дитина, яка починала ходити, знала, що таке «Золоте Правило». Ось воно: «До людей стався так, як хочеш, щоб вони ставилися до тебе», що означає: «Полюби ближнього свого як самого себе». Всі мої стосунки з друзями в іграх та розмовах, пам'ятаю, контролювалися цим «Золотим Правилем», котре я усмоктав з молоком матері. Воно було підґрунтям для усіх моїх думок. Так мене навчили батьки. Так учили все наше покоління, котре росло в 40-х. Всі заповіді містяться в одному «Золотому Правилі». Є велика різниця між Божою мудрістю і мудрістю людською. Бог усі найскладніші речі, наприклад: історію всього світу, всі великі цінності людського життя, історію сотворіння від початку до кінця – всі ці великі відкриття дає нам в одній єдиній Книзі – Біблії. Це є мудрість Божа. А що ж таке «людська мудрість»? Людина бере Біблію, читає її і починає писати свої

книги на цю Книгу. Людство має тисячі бібліотек, повних книг і тлумачень, які пояснюють цю одну Божу Книгу. І знаєте, що людина цим зробила? Вона своїми коментарями зробила цю єдину Книгу Біблію настільки складною, що й сама не може нічого зрозуміти. А старалася здивувати нас усіх своєю мудрістю... Оце і є людська мудрість. Чим більше ми отримуємо тієї освіти, тим більше заплутуємося. Особливо зараз, коли з'явилися всі ці нові переклади Біблії, де вміщено наукові логічні висновки, нові відкриття, плюс кодекс Ватикану та католицькі спотворені манускрипти. З'єднуючи все це разом, знаєте, що вийшло? «Нова Інтернаціональна Версія». Це – робота людської мудрості.

Брати та сестри! Бог і найскладніші знання робить простими для нашого розуміння. 10 заповідей – це відкриття про єство Бога. Ці десять речень говорять нам, Хто Він, показують Його моральну довершеність. Милостивий Бог зробив їх дуже простими, щоб людина будь-якого віку, освіти і статку, живучи у будь-якому столітті могла ці 10 заповідей зрозуміти. 5-й і 6-й розділи книги Повторення Закону говорять про те: 1) Хто є Бог? 2) Хто є людина? 3) Що з цим робити? «Слухай, Ізраїль: Господь Бог наш є Господь єдиний. І любі Господа, Бога твого всім серцем твоїм, всією душею твоєю і всією силою твоєю». А 7-й вірш: «І прищеплюй їх дітям твоїм». Отже: 1) Бог говорить, Хто Він є. 2) Людина має любити Бога. 3) Що з цим робити? Йти і навчити цих заповідей своїх дітей. Оце і все! Бог у Своїй славі зустрічає Мойсея на горі, дає йому 10 речень і каже: йди і навчи

цьому своїх дітей. А знаєте, що зробив Господь Ісус? Він спростив ці десять заповідей, з'єднуючи їх в одне речення: «Отже, в усьому, як хочете, щоб чинили вам люди, так само чиніть і ви їм, бо у цьому полягає Закон та Пророки» (Мт. 7:12). Ось правило, яким ми повинні жити і з яким ми повинні помирати. Я вчив свого сина не тільки, як жити правильно, але і як правильно померти. Щоб ця заповідь, це «Золоте Правило» не відійшло ні від нашого серця, ні від наших уст протягом усього життя, ні в хвилини нашого відходу у вічність. Оце і все. І якщо ви будете жити по цьому правилу, ви будете жити правильно, праведно. І якщо ви померете, виконуючи це правило – ви померете праведно...

Брати та сестри, я сьогодні навчаю про святість. Якщо взяти слова «святість», «любов» (агапе), «закон» (моральний закон Божий) і «благодать», то всі вони означають одне і те ж. Благодать навчає нас, як бути праведним. «Бо з'явилася благодать Божа, що спасає всіх людей і навчає нас, – чому? – щоб ми, відкинувши нечестя та світські пожадливі, добродібно, праведно і побожно жили в теперішньому віці».

А тепер цих два слова: «закон Бога» і «любов Бога». Але вони означають те ж саме. Так, це різні єврейські та грецькі слова, але означають вони одне і те ж саме. Різниця між «законом Бога» і «любов'ю Бога» полягає в тому, що любов Бога – це дух закону. А закон – це любов Божа в записях. Ось докази з Біблії: «Не будьте винні нікому нічого, крім взаємної любові, бо хто любить іншого, виконав Закон» (Рим. 13:8)

(коли я вказую харизматам це місце, у них тисне в горлі). Читаємо далі: «Тому що заповіді: «Не чини перелобу!», «Не кради!», «Не вбивай!», «Не свідчи неправдиво!», «Не пожадай чужого!» та всі інші містяться в цьому слові: «Люби ближнього твого, як самого себе!». І 10-й вірш: «Любов не чинить зла ближньому; отже, **любов – виконання Закону**» (виділено автором).

Ми тільки що вивчили зі слова Божого, що Божа любов і Божий закон – одне і те ж. Як сміє особа заявити, що має любов Божу, і в той же час відкидає закон Бога. Коли хтось вам заявляє, що він любить Бога, але не вірить в моральні закони, які Бог дуже просто дав у Своему Слові, і в виконання їх, то це обманщики, лицеміри, заблу́длі.

«О! Прийшов Ісус, прибив записи закону до дерева, закон знищений, що й підтвердив Ісус словами, сказавши: «Все, звершилося!» Тепер ми вільні від того Старого Завіту, від мертвої букви закону, – тепер тільки одна любов!» Послухайте Нагорну проповідь, де Господь Ісус сказав: «Не думайте, що Я прийшов порушити Закон чи Пророків; не прийшов Я порушити, а виконати» (Мт. 5:17). «Якщо **любите** Мене, то **виконуйте** заповіді Мої» (Ін. 14:15). «Бо це є любов до Бога, щоб ми виконували заповіді Його» (Ін. 5:3). Амінь! Це – любов Божа! Так що виконання заповідей означає любов до Бога. Це синоніми. Це різні форми одного і того ж. «О! Я люблю Бога, знаю Його, тільки заповідей Його не виконую...» «А що ми пізнали Його, дізнаємося з того, що додержуємося Його заповідей. Той, хто каже: Я пізнав Його, а не виконує заповідей

Його, той неправдомовець, і немає в ньому правди» (Ін. 2:3-4). Так відповідає Слово Боже.

Мене часто звинувачують у тому, що, маючи теологічні ступені і читаючи Біблію в оригіналі, висловлююся надто примітивно... Дитина може зрозуміти, про що йдеться в Новому Завіті. Одна справа прагнути до Бога смиреним дитячим серцем, а інша справа – лукавити, мудрувати, вперитися проти Слова, обстоювати свої висновки. Люби Бога всім розумом, серцем і душею, і люби ближнього, як самого себе. Все, одне речення. Це буде гарантією сильних хороших стосунків з Богом і гарантією вічного життя в небі. Це також гарантія тому поколінню, котре буде жити під час взяття Церкви з землі – вони візьмуться, а не залишаться доучуватися.

Вся вічність може бути гарантована нам, якщо впокоримося як діти і захочемо виконати Слово Боже. Бог допоможе нам. Недаремно Ісус поставив дитя серед Своїх досвідчених проповідників і сказав: «Якщо не станете такими, як це дитя, не ввійдете до Царства Небесного». Значить, не спасетеся. Він же не поставив перед ними найграмотнішу і вчену людину! Це означає, що Бог зробив вістку спасіння дуже простою, щоб навіть дитина могла її зрозуміти, виконати і спастися. Тим більше, Бог зробив усе, щоб і ми, дорослі, це зрозуміли. Лишається тільки одне – цей добровільний вибір: захочемо чи ні. Ось, виявляється, в чому полягає питання, яке «найважче» зрозуміти...

*«Последние Времена» №14,
травень 2006, стор. 8-11*